

“No dialoguis amb la temptació”

Xapoteles en les temptacions, et poses en perill, jugues amb la vista i amb la imaginació, xerres de... estupideses. —I després t'espanta que t'assaltin dubtes, escrúpols, confusions, tristesa i descoratjament. —M'has de concedir que ets poc conseqüent. (Solc, 132)

17 d'agost

Hem de fomentar en les nostres ànimes un veritable horror al pecat.

Senyor —repeteix-ho amb cor contrit—, ¡que no t'ofengui mai més!

Però no t'espantis quan notis el llast del pobre cos i de les humanes passions: seria estúpid i ingènuaament pueril que t'assabentessis ara que «això» existeix. La teva misèria no és obstacle, sinó estímulo per a unir-te més a Déu, per a cercar-lo amb constància, perquè Ell ens purifica. (Solc, 134)

No dialoguis amb la temptació. Deixa'm que t'ho repeteixi: tingues la valentia de fugir; i la fortalesa de no grapejar la teva debilitat, pensant fins on podries arribar. Talla, sense concessions! (Solc, 137)

No tens cap excusa. La culpa és només teva. Si saps —et coneixes prou bé— que, per aquest camí —amb aquelles lectures, amb aquella companyia...—, pots anar a parar al precipici, ¿per que t'obstines a pensar que potser és una drecera que

facilita la teva formació o que
madura la teva personalitat?

Canvia radicalment el teu pla, encara
que et comporti més esforç, menys
diversions a l'abast de la mà. Ja és
hora que et condueixis com una
persona responsable. (Solc, 138)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/dailytext/no-
dialoguis-amb-la-temptacio/](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/no-dialoguis-amb-la-temptacio/)
(24/03/2026)